

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 58EK/453/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118242752
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martina Vazanová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6118242752.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, právne zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47 233 516, so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, proti povinnému: 1/ Q. C., F.. XX.XX.XXXX, Q. T. U. XXX, XXX XX U. a 2/ U. C., F.. XX.XX.XXXX, Q. T. U. XXX, XXX XX U., o vymoženie 770,50 Eur s prísl. a trov exekúcie, vedenom náhradníkom odvolanej súdnej exekútorky JUDr. Eriky Beňovej: JUDr. Jurajom Kočim, so sídlom Exekútorského úradu Okružná 3, 071 01 Michalovce, IČO: 35 538 589, pod sp. zn. 253EX 336/18, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd návrh povinných na zastavenie exekúcie vedenej náhradníkom odvolanej súdnej exekútorky JUDr. Eriky Beňovej: JUDr. Jurajom Kočim, so sídlom Exekútorského úradu Okružná 3, 071 01 Michalovce, IČO: 35 538 589, pod sp. zn. 253EX 336/18 **z a m i e t a**.

II. Oprávnený **m á n á r o k** na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s podaním návrhu povinných na zastavenie exekúcie vo výške 83,86 Eur.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 05.03.2018 domáhal od povinných vymoženiu 770,50Eur s prísl. na základe exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbitr, sp. zn. RK-PC-715/16-MK zo dňa 05.08.2016. Zároveň sa domáhal náhrady trov exekúcie.

2. Okresný súd Banská Bystrica poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora: JUDr. Eriku Beňovú vydaním poverenia pod sp. zn. 58Ek/453/2018 s európskym spisovým identifikačným číslom: ECLI:SK:OSBB:2018:6118242752.1.

3. Poverená súdna exekútorka bola ku dňu 04.07.2018 odvolaná z funkcie exekútora a na základe Dekrétu o určení náhradníka je predmetná exekúcia vedená náhradníkom odvolanej súdnej exekútorky JUDr. Eriky Beňovej: JUDr. Jurajom Kočim, so sídlom Exekútorského úradu Okružná 3, 071 01 Michalovce, IČO: 35 538 589, pod sp. zn. 253EX 336/18.

4. Súdny exekútor dňa 26.10.2018 doručil tunajšiemu súdu návrh povinných na zastavenie exekúcie zo dňa 24.09.2018 spolu so svojim vyjadrením, generálnym plnomocenstvom oprávneného pre advokátku JUDr. Andreu Cvikovú, vyjadrením oprávneného k návrhu na zastavenie zo dňa 15.10.2018. Ďalšími prílohami doručenými súdu boli dve rozhodcovské zmluvy č.8500021180, osvedčenie o registrácii pre DPH a uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp zn. 43CoE/372/2013 zo dňa 21.11.2013. Súdny exekútor návrh povinných tunajšiemu súdu predložil tiež s upovedomením o začatí exekúcie zo dňa 03.09.2018, so skenom doručky preukazujúcej prevzatie upovedomenia o začatí exekúcie povinným

Tiborom Danišom do vlastných rúk 14.09.2018 a skenom obálky z návrhu povinných na zastavenie s podacou pečiatkou pošty s dátumom 25.09.2018.

5. Nakoľko súd nemal preukázané doručenie upovedomenia o začatí exekúcie do vlastných rúk povinnej 2/, vyzval dňa 25.03.2019 súdneho exekútora na preukázanie uvedeného dátumu doručenia, a to dorúčením príslušnej doručky opatrenej vlastnoručným podpisom povinnej 2/. Uvedené súdny exekútor doplnil podaním dňa 28.03.2019, keď súdu doručil podanie- zaslanie dokumentov. K svojmu podaniu pripojil aj požadovaný sken doručky preukazujúcej prevzatie upovedomenia o začatí exekúcie povinnou 2/ do vlastných rúk 14.09.2018.

6. Súdny exekútor vo svojom vyjadrení zo dňa 25.10.2018 uviedol, že povinní doručili súdному exekútorovi návrh na zastavenie exekúcie dňa 27.09.2018. Návrh na zastavenie exekúcie bol podaný v 15-dňovej lehote od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Návrh je odôvodnený, avšak neobsahuje dôkazy a skutočnosti preukazujúce relevantnosť návrhu na zastavenie exekúcie. Oprávnený doručil exekútorovi písomné vyjadrenie k návrhu povinných na zastavenie exekúcie dňa 15.10.2018, v ktorom so zastavením exekúcie nesúhlasil. Súdny exekútor tiež uviedol, že obe strany sa odvolávajú na rôzne uznesenie okresných a krajských súdov. V prípade zastavenia exekúcie si súdny exekútor uplatnil nárok na náhradu trov exekúcie v paušálnej sume vo výške 60,- Eur a 20% DPH vo výške 12,- Eur. Bližšie sa k návrhu povinnej na zastavenie exekúcie nevyjadril.

7. Povinní vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 24.09.2018 uviedli, že exekučným titulom je vykonateľný rozsudok rozhodcovského súdu RK-PC-715/16-MK zo dňa 05.08.2016, ktorý vydal Stály rozhodcovský súd Victoria Arbiter. Povinní uviedli, že v danej veci uzatvorili zmluvu o poskytnutí o revolvingovom úvere s tým, že v zmysle uzavretej zmluvy budú spory a nezrovnalosti medzi zmluvnými stranami riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo rozhodcovskom konaní. Výber rozhodcovského súdu, ktorý bude oprávnený vec prejednať a rozhodnúť spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobu. Podľa vyjadrenia povinných je takéto dojednanie v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky neprijateľné, pretože spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Takáto neprijateľná podmienka je absolútne neplatná. Podľa povinných takto uzavretá rozhodcovská doložka znemožňuje voľbu spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu štátnym súdom, ak ho dodávateľ vyvolá ako prvý. Spotrebiteľovi je podľa povinných odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom. Povinní ďalej uviedli, že v žiadnom prípade nejde o individuálne dojednanie rozhodcovskej doložky v rozhodcovskej zmluve. Ide o formulárovú zmluvu, ktorú ako povinní nemohli ovplyvniť a túto mohli len ako celok podpísať. Preto podľa názoru povinných má ísť o neplatnú rozhodcovskú doložku v rozhodcovskej zmluve. Vo svojom návrhu povinní poukázali na Uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 8CoE/313/2017 zo dňa 29.03.2018 v spojení s uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 7Er/123/2017 zo dňa 16.05.2017. Na základe vyššie uvedeného povinní navrhujú exekúcie vedenú voči nim zastaviť.

8. Oprávnený cestou svojho splnomocneného právneho zástupcu k návrhu povinných na zastavenie exekúcie uviedol nasledovné: Ohľadne tvrdení povinných uvádzaných v návrhu na zastavenie exekúcie oprávnený podotkol, že v rámci exekučného konania možno preskúmať okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a nie okolnosti, ktoré existovali pred jeho vznikom spočívajúce napr. v podobe riešenia otázky týkajúcej sa záväzkového vzťahu, zmluvných podmienok, a pod. Okolnosti, ktoré nastali pred vznikom exekučného titulu, mali podľa oprávneného povinní možnosť uplatniť v základnom konaní zákonom stanoveným spôsobom (žalobná odpoveď, žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku). Povinní však možnosť namietat tieto dôvody v základnom konaní nevyužili. Návrh na zastavenie exekúcie podľa oprávneného nepredstavuje ďalší opravný prostriedok proti exekučnému titulu a povinní by nemali mať možnosť namietat skutočnosti, ktoré opomenuli a neuplatnili v základnom konaní. Ďalej oprávnený uviedol, že povinnými tvrdené skutočnosti nie je ani možné obsahovo zaradiť pod ustanovenie § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku. V súdnej praxi je ustálené, že z podstaty exekučného konania vyplýva, že existencia práva a tomu zodpovedajúcej povinnosti musí byť najprv určená rozhodnutím príslušného štátneho orgánu alebo iným zákonom stanoveným spôsobom. Z toho dôvodu je nutné, aby všetko, čo je potrebné pre určenie práva, bolo vykonané v konaní o veci samej (v tzv. základnom konaní). V konaní o vymoženie takto určeného práva (v exekučnom konaní) je potom možné prihliadnuť už iba na to, čo sa udialo po vydaní exekučného titulu. Okolnosti, ktoré nastali pred vydaním titulu, zákon umožňuje uplatniť len v konaní vo veci samej (v tzv. základnom konaní) a spôsobom na to určeným. Na zdôraznenie svojich tvrdení poukázal právny zástupca oprávneného na rozhodnutie

Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3CoE/275/2014 zo dňa 15.04.2015 a tiež aj na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 16Er/5381/2014 zo dňa 01.12.2015. Podľa vyjadrenia oprávneného, tvrdenia povinných sú v rozpore so skutkovým a právnym stavom. Oprávnený uzatvoril s povinným v 1. rade samostatnú rozhodcovskú zmluvu č. 8500021180 dňa 12.2. 2013 a s povinným v 2. rade uzatvoril samostatnú rozhodcovskú zmluvu č. 8500021180 dňa 12.2. 2013. Právny zástupca oprávneného uviedol, že podľa ust. § 53 ods. 4 písm., r) Občianskeho zákonník platného a účinného v čase uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy „Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.“ Neprijateľným môže byť len také ustanovenie, ktoré by spotrebiteľovi nedávalo možnosť na výber pri podaní jeho žaloby. V prípade rozhodcovskej zmluvy je, vzhľadom na ustanovenie bodu 3 a 5, vylúčené splnenie podmienky podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, a teda rozhodcovská zmluva ani žiadnu neprijateľnú podmienku neobsahuje a ani sama takouto podmienkou nie je. Z formulácie v rozhodcovskej zmluve vyplýva, že spory zo zmluvy o revolvingovom úvere môžu byť riešené buď v konaní pred všeobecným súdom alebo pred rozhodcovským súdom. Zmluva neobsahuje povinnosť postupovať výlučne prostredníctvom rozhodcovského konania pri riešení sporov, nezrovnalostí, nárokov medzi zmluvnými stranami atď. Z jej obsahu je zrejmé aj to, že konanie pred rozhodcovským súdom je len alternatívne, a teda sa nevyžaduje od spotrebiteľa, aby postupoval len pred arbitrážou. Spotrebiteľ a dodávateľ nie sú nijako limitovaní pri podaní žaloby. Právny zástupca oprávneného k formulárovému zneniu rozhodcovskej zmluvy tvrdí, že postup uzatvárania akejkoľvek zmluvy primárne vyplýva z právnej úpravy mechanizmu uzatvárania zmluvy (§ 43a a nasl. Občianskeho zákonníka). Návrh zmluvy predkladá jedna strana, druhá ho buď akceptuje alebo nie. Povinní sa rozhodli rozhodcovskú zmluvu uzavrieť, hoci z nej jednoznačne vyplýva - a to priamo z úvodných ustanovení zmluvy, že jej uzatvorenie nie je podmienkou uzatvorenia zmluvy o úvere. To neznamená, že sa tým vzdávajú nejakých práv, zhoršujú si svoje postavenie a podobne. Rozhodcovská zmluva obsahuje ustanovenia (hoci ich navrhol veriteľ), ktoré umožňujú spotrebiteľovi rozhodcovskú zmluvu odmietnuť, resp. následným úkonom túto jednostranne zrušiť (ods. 2 a 7). Podľa vyjadrenia právneho zástupcu oprávneného, poučenie povinného o možnosti neuzatvoriť rozhodcovskú zmluvu bez akýchkoľvek následkov na uzavretie hlavnej zmluvy o úvere je hneď v úvode rozhodcovskej zmluvy. Aj za predpokladu, že dlžník rozhodcovskú zmluvu uzavrel mal možnosť od tejto zmluvy odstúpiť v lehote 14 dní aj bez uvedenia dôvodu, t.j. potom čo mu boli peňažné prostriedky poskytnuté. Veriteľ totiž (v súlade s článkom 2 ods. 2.3 zmluvných ustanovení zmluvy o úvere) vyplatil povinnému úver v deň uzavretia zmluvy o úvere (t.j. v rovnaký deň ako bola uzavretá rozhodcovská zmluva). Povinní mali teda reálnu možnosť rozhodcovskú zmluvu jednostranným právnym úkonom ukončiť po obdržaní peňažných prostriedkov. Z toho tiež možno prezumovať, že dlžníkom by boli poskytnuté peňažné prostriedky aj v prípade, že odmietnu uzatvoriť rozhodcovskú zmluvu. Ďalej právny zástupca oprávneného uviedol, že tvrdenie povinných o tom, že zmluva nie je uzavretá individuálne a je neprijateľnou podmienkou považuje oprávnený za účelové, s úmyslom namietat' neplatnosť rozhodcovskej zmluvy, tým následne nulitosť exekučného titulu a zastavenie exekučného. Ochrana spotrebiteľa je založená na ochrane „priemerného spotrebiteľa“. Toto chápanie zabezpečuje zachovanie prvku právnej istoty aj pre dodávateľa, ktorá má byť vlastná aj spotrebiteľským právnym vzťahom. Spotrebiteľa nezbavuje povinnosti konať s primeranou a očakávateľnou mierou opatrnosti, obozretnosti a zodpovednosti za vlastné konanie. Podľa názoru oprávneného, priemerný spotrebiteľ, ktorým povinní nesporne sú, má povinnosť pri konaní s primeranou mierou obozretnosti a zodpovednosti, prečítať si všetky dokumenty. Nedostatok zodpovednosti, resp. ľahostajnosť spotrebiteľa vo vzťahu k obsahu svojich práv a povinností (vo sfére neoboznámenia sa s obsahom zmluvných dokumentov) nemôže založiť neplatnosť právneho úkonu a znemožniť uskutočniť plnenie, na ktoré má druhá zmluvná strana legitímny nárok. Spotrebiteľ je povinný vo vzťahu k svojmu postaveniu konať obzvlášť svedomite, obozretne, prípadne dodatočne požadovať informácie vo vzťahu k obsahu svojho záväzku, aby tak predišiel ujme na svojich právach. Rozhodcovská zmluva nebola nikdy podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere. Je samostatným právnym úkonom, ktorého uzavretie je možnosťou ale nie povinnosťou. To vyplýva z bodu 2. rozhodcovskej zmluvy, ale aj z práva na jednostranné odstúpenie od nej. Oprávnený ďalej argumentoval tým, že pri odstúpení od rozhodcovskej zmluvy by bez ohľadu na jeho (ne)súhlas došlo k jej zániku, a to bez vplyvu na ďalšie trvanie zmluvy o revolvingovom úvere. Povinní teda mohli nepristúpiť na uzavretie rozhodcovskej zmluvy resp. aj jednostranne dosiahnuť zánik takejto dohody, a to v oboch prípadoch bez vplyvu na uzavretie resp. existenciu (hlavnej) zmluvy o revolvingovom úvere. Je nesporným, že vlastným úkonom mohli ovplyvniť existenciu rozhodcovskej zmluvy, a teda aj obsah vzájomného vzťahu s oprávneným. Rozhodcovská zmluva je samostatným právnym úkonom a nie je súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere. Rozhodcovská zmluva spĺňa preto charakter individuálneho ustanovenia a nemôže byť preto

(resp. jej časť) neprijateľnou podmienkou. Navyše podľa oprávneného v konaní ani nebolo dokázané niečo iné. Poučenie spotrebiteľa o tom, že rozhodcovskú zmluvu nie je povinný uzavrieť, a že táto skutočnosť nebude mať vplyv na uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere, je významovo jednoznačné a nesporné, zrozumiteľné pre priemerného spotrebiteľa, ktorý si uvedené ustanovenie prečíta. Na to, aby vôbec rozhodcovská zmluva vznikla, nestačí jej vyplnenie, ale akceptovanie písomným podpisom. Ten povinní urobili dobrovoľne, a rovnako tak aj z vlastného rozhodnutia nevyužili možnosť od danej zmluvy odstúpiť. Oprávnený ďalej uviedol, že rovnakú rozhodcovskú zmluvu, aká založila právomoc stáleho rozhodcovského súdu na konanie, posúdil napríklad Krajský súd v Banskej Bystrici aj v rozsudku sp. zn. 17Co/919/2015, a tiež v uznesení sp. zn. 43 CoE/372/2013 zo dňa 21.11. 2013 ako platný právny úkon. Nakoľko podľa oprávneného povinní nepreukázali splnenie dôvodu na zastavenie exekúcie v zmysle Exekučného poriadku, navrhuje, aby exekučný súd návrh povinných na zastavenie exekúcie ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol. Oprávnený si v súvislosti s podaním vyjadrenia k návrhu povinných na zastavenie exekúcie uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní vo výške 83,86 Eur vrátane DPH (2 úkony - prevzatie a príprava zastúpenia a podanie vyjadrenia k návrhu povinného na zastavenie exekúcie - vypočítané zo sumy 770,50 EUR vo výške 30,88 Eur vrátane DPH /25,73 EUR + 20 % DPH/ + 2 x paušálna náhrada nákladov vo výške á 11,05 Eur vrátane DPH /9,21 EUR + 20% DPH).

9. Podľa § 45 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku, možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľného rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní vrátane zmieru v ňom schváleného.

10. Podľa § 46 ods. 1 písmeno d) Exekučného poriadku, potvrdením o vykonateľnosti opatrí exekučný titul v ostatných prípadoch orgán na to oprávnený alebo orgán, ktorý schválil dohodu, na podklade ktorej exekúciu zákon pripúšťa.

11. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhatelnosti exekučného titulu.

12. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

13. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojím vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

14. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

15. Podľa § 61l ods. 4 Exekučného poriadku rozhodnutie, ktorým sa rozhodlo o návrhu na zastavenie exekúcie, sa doručí oprávnenému, povinnému a exekútorovi.

16. Súd preskúmal návrh povinného na zastavenie exekúcie v zmysle ustanovení Exekučného poriadku v platnom znení. Súd má za preukázané, že návrh na zastavenie exekúcie podal povinný v zákonnej lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie bol odôvodnený.

17. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorá mu bola priznaná vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vo verejnej listine (notárska zápisnica) a dobrovoľne sa nesplnila. Základnou vlastnosťou, ktorú musí mať každý exekučný titul bez ohľadu na jeho druh, je vykonateľnosť. Vykonateľnosťou sa vo všeobecnosti rozumejú účinky (vlastnosti) rozhodnutia umožňujúce núteným spôsobom aj proti vôli povinného realizovať povinnosť obsiahnutú vo výroku rozhodnutia, ktorá nebola dobrovoľne splnená. Vykonateľnosť exekučného titulu sa skúma ex offa, a to tak z formálnej stránky ako aj zo stránky materiálnej. Formálna a materiálna vykonateľnosť exekučného titulu sú rovnocenné zložky vykonateľnosti rozhodnutia. Chybnosť alebo nedostatok niektorej zložky vykonateľnosti spôsobuje neprípustnosť exekúcie a jej zastavenie v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania. Súd je v exekučnom konaní v ktoromkoľvek štádiu povinný skúmať materiálnu a formálnu vykonateľnosť exekučného titulu, ako aj zhodu návrhu na vykonanie exekúcie s exekučným titulom, a to nielen v štádiu preskúmania návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 1 Exekučného poriadku za účelom vydania poverenia na vykonanie exekúcie, ale aj za účelom zistenia existencie dôvodu, pre ktorý by bolo potrebné návrh na vykonanie exekúcie zamietnuť z dôvodu podľa § 53 ods. 3 Exekučného poriadku, alebo taktiež aj v prípade, keď by došlo k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie pre zistenie dôvodu na zastavenie exekučného konania podľa § 61k ods.1 Exekučného poriadku, a to aj bez návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

18. Súd preskúmaním exekučného titulu, návrhu povinných na zastavenie exekúcie, ako aj vyjadrenia oprávneného, zistil, že rozhodcovský súd odvodil svoju právomoc na vydanie exekučného titulu od rozhodcovskej zmluvy uzavretej medzi oprávneným a povinnými dňa 12.02.2013. Zo samostatne uzavretej rozhodcovskej zmluvy č. 8500021180, ktorá nie je súčasťou Zmluvy o revolvingovom úvere a nebola ani podmienkou uzatvorenia a vykonávania Zmluvy o revolvingovom úvere, o čom ho oprávnený tiež informoval (bod 2 zmluvy) je zrejmé, že ide o medzi zmluvnými stranami dohodnutý spôsob riešenia možných sporov vyplývajúcich zo Zmluvy o revolvingovom úvere. Z uvedených dôvodov súd považuje rozhodcovskú zmluvu, ktorá založila právomoc rozhodcovského súdu vydať exekučný titul za platný právny úkon. Povinní mali aj po podpise rozhodcovskej zmluvy možnosť odstúpiť od rozhodcovskej zmluvy do 14 dní bez udania dôvodu (bod 7 zmluvy), čo nevyužili, a teda svojím podpisom súhlasili, že prípadné vzniknuté spory sa budú riešiť v rozhodcovskom konaní. Exekučný súd týmto konštatuje, že poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané na podklade právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, kde bola povinným uložená povinnosť uhradiť oprávnenému pohľadávku vo výške 1.232,80 EUR s prísl., ktorá nebola dobrovoľne zo strany povinných splnená.

19. Exekučný súd z priloženého rozhodcovského rozsudku- exekučného titulu, zistil, že povinní boli výzvou zo dňa 15.06.2016 vyzvaní na podanie žalobnej odpovede k žalobe a jej prílohám, danú výzvu si prezvala dňa 28.06.2016, avšak vyjadrenie v stanovenej lehote nepodali. Súd konštatuje, že povinní na základe uvedeného vedeli o tom, že oprávnený podal žalobu na zaplatenie istiny s prísl. na rozhodcovský súd. Povinní sa v stanovenej lehote 30 dní od doručenia výzvy na podanie žalobnej odpovede nevyjadrili. Zo strany povinných zároveň nebol exekučnému súdu predložený žiadny dôkaz, ktorý by spochybnil to, že nemohli o začatí rozhodcovskom konaní viesť, a teda sa nemohli brániť.

20. Exekučný súd ďalej uvádza, že nie je príslušný skúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, resp. preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátane postupu orgánu) vydaného v základnom konaní (tzv. materiálna vykonateľnosť). Exekučný súd je obsahom tohto rozhodnutia viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania (aj vtedy ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. Z uvedeného teda vyplýva, že povinnými vytýkané nedostatky v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu (NS ČR 20 Cdo 1940/2008). Nerešpektovanie exekučného titulu by totiž znamenalo „neprípustnú nápravu“ vykonávaného rozhodnutia.

21. Súd skúmal návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a mal nesporne preukázané, že ku dňu začatia exekúcie si povinní povinnosť uvedenú vo výroku exekučného titulu nesplnili. Z uvedeného vyplýva, že exekúcia a aj exekučné konanie sa teda začali dôvodne. Povinní vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázali žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, súd preto podaný návrh na zastavenie exekúcie považuje za nedôvodný.

22. Pri rozhodovaní súd vychádzal z dokumentov, ktoré sú uvedené v tomto odôvodnení, a dospel k právnomu názoru, že návrh povinných na zastavenie exekúcie na základe vyššie uvedených dôvodov nie je dôvodný, súd nemal preukázané zo strany povinných, že bol naplnený dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, preto návrh povinných na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

23. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

24. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku oprávnený, má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

25. Oprávnený si v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie uplatnil náhradu trov vo výške 83,86 Eur vrátane DPH, ktoré pozostávajú z dvoch polovičných právnych úkonov právnej služby vo výške 30,88 Eur vrátane DPH, dvoch režijných paušálov vo výške 11,05 Eur vrátane 20 % DPH (t.j. /2 x 25,73 EUR + 2 x 9,21 EUR /+ 20 % DPH). Vzhľadom na to, že súd návrh povinného na zastavenie exekúcie v celom rozsahu zamietol, oprávnenému priznal náhradu trov v plnej výške.

26. Po právoplatnosti tohto uznesenia súd vydá dodatok k povereniu v zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku na sumu uvedenú v II. výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.